

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/286/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210606
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512210606.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 125,- Eur a iné, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 04.11. 2013, č. k. 7C/344/2012-38, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 04.11. 2013, č. k. 7C/344/2012-38 bolo rozhodnuté tak, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania, doručený súdu dňa 04.11. 2013 sa zamieťa.

V odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom vo veci samej, doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť mu majetkovú škodu vo výške 125,- Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 330,- Eur z titulu nečinnosti súdu v exekučnej veci na podklade zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V rámci tohto podania navrhovateľ vzniesol námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu v Novom meste n/Váhom. Vec bola pridelená na prejednanie sudkyňi Mgr. Stanislave Miklánkovej. Sudkyňa uviedla vo svojom vyjadrení, že sa cíti byť zaujatá, pretože uplatnený nárok vyplýva z úradnej činnosti súdu, ktorého je sudkyňou. Okresný súd poukázal na to, že Krajský súd v Trenčíne, uznesením č.k. 4NcC 329/2012-11 zo dňa 19.10.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom Mgr. Stanislava Miklánková, nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej na Okresnom súde Novom Meste nad Váhom, pod sp. zn. 7C 344/2012. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v posudzovanej veci neboli zistené žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že je tu dôvod pochybovať o nezaujatosti namietanej sudkyne okresného súdu. Namietaná sudkyňa nemá k veci, k účastníkom, ani k ich právnym zástupcom, žiadny významný vzťah z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., ktorý by mohol predstavovať dôvod na jej vylúčenie z prejednávania danej veci a takýto vzťah nie je možné odvodiť, ani z údajov navrhovateľa. Navrhovateľ podaním, doručeným súdu dňa 04.11. 2013 podal návrh, aby súd konanie prerušil a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaním veci. Návrh odôvodnil tým, že námietka porušenia nestrannosti je závažne podporená najmä pomerom sudcu k veci, pretože sudca môže byť rozhodnutím súdu priamo dotknutý vo svojich právach. Sudca je vylúčený aj preto, že získal o veci poznatky iným spôsobom, než z dokazovania v konaní a do úvahy prichádza aj vzťah ekonomickej závislosti.

Okresný súd v odôvodnení uznesenia, poukázal na znenie § 109 ods. 1 písm. b) § 109 ods. 2 písm. c) a § 7 ods. 2 O.s.p. a na základe preskúmania návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Podľa názoru okresného súdu navrhovateľ vo svojom návrhu na prerušenie konania, neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybnili zákonnú požiadavku na postup súdu konať nestranné a bez prieťahov. Navrhovateľ ničím neodôvodnil, ako zákonný sudca, môže byť svojím rozhodnutím priamo dotknutý vo svojich právach, aké konkrétne poznatky mal získať mimo dokazovania a z akého dôvodu, by mal byť k účastníkom konania vo vzťahu ekonomickej závislosti. Nároky dotknutých osôb podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú vždy nárokmi voči štátu a táto skutočnosť nezakladá pochybnosť o tom, že sudca bude postupovať nestranné a nezávisle. Samotné podanie sťažnosti navrhovateľa na Ústavný súd SR automaticky nemôže byť dôvodom na prerušenie konania. Preto okresný súd návrh navrhovateľa, ako nedôvodný zamietol. Do úvahy neprichádzala ani možnosť prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože v zmysle § 7 ods. 2 O.s.p., v spojitosti s § 25 ods. 4 zákona č. 514/2009 Z.z., má príslušný okresný súd právomoc riešiť predmetný spor a v súčasnosti neprebíha žiadne iné konanie, od výsledku ktorého, by bolo rozhodnutie okresného súdu závislé, resp. sa nerieši otázka, ktorú okresný súd, nie je oprávnený sám riešiť.

V odôvodnení poukázal na to, že nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.04.2013, č.k. I.ÚS 250/2013-10 Ústavný súd SR sťažnosť navrhovateľa pre porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - t.j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie vecí nestranným súdom a základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t.j. práva na nestranný súd zriadený zákonom, odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na prerokovanie a rozhodnutie. Z jeho odôvodnenia súd zistil, že podľa platnej právnej úpravy, konania pred všeobecnými súdmi, postupy a judikatúry všeobecného súdnictva a ich závažné procesné pochybenia sú dôvodom na podanie dovolania/ IV.ÚS 26/04, IV.ÚS 201/04/, teda navrhovateľ, pokiaľ tvrdí, že krajský súd na ich námietky neprihliadal a napadnutými rozhodnutiami rozhodol zjavne neodôvodnene, mal právo podať proti nim mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie. Navyiac, uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2012, č.k. 4NcC/329/2012-11 bolo právoplatne rozhodnuté o námietke zaujatosti a toto rozhodnutie je vykonateľné a pre súd záväzná a bez existencie odkladu vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia, nemôže byť dôvodom na prerušenie konania. Záverom súd poukazuje na vyššie citovaný nález ústavného súdu, pričom ústavný súd rozhodoval rovnako aj v obdobných veciach - nález ÚS I. 254/2013-10 zo dňa 30.04.2013, I. ÚS 261/2013-10 zo dňa 29.05.2013, I. ÚS 264/2013 - 10 zo dňa 29.05.2013.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 205 ods. 2 písm. a), c), b) a f) O.s.p.. Okresnému súd vytykal, že v odôvodnení uznesenia nie je uvedené, prečo sa okresný súd domnieval, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania, z ktorého dôvodu považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné v zmysle ustálenej súdnej praxe s odvolaním sa na Nález Ústavného súdu SR pod sp. zn. III. ÚS 25/06. Vyjadril nesúhlas s tvrdením okresného súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi dôkazmi, keď návrh na prerušenie konania podal spolu s ústavnou sťažnosťou v prílohe. Navrhovateľ poukázal na to, že v prejednávanej veci, považuje zákonného sudcu za vylúčeného podľa § 14 ods. 1 O.s.p. aj napriek názoru Krajského súdu v Trenčíne v prejednávanej veci vyjadrenom v rozhodnutí zo dňa 19.10.2012, č. k. 4NcC 329/2012-11, keďže v skutkovo a právne rovnakých iných veciach, Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Prešove vylúčili z prejednávania veci všetkých sudcov okresných súdov. S vedomím, že názor krajského súdu v prejednávanej veci neobstojí, pre rozpor s rozhodovaním iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva a s vedomím, že navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť v súvislosti s rozhodnutím krajského súdu, nie je podľa názoru navrhovateľa prípustné, aby sa v konaní naďalej pokračovalo a rozhodoval vylúčený sudca. Preto malo byť konanie prerušené až do rozhodnutia ústavného súdu o otázke nestrannosti súdu a osoby sudcu. S poukazom na uvedené navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca nevyužil svoju zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1, O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p., ako vecne správne potvrdiť z týchto dôvodov:

Na základe preskúmania uznesenia okresného súdu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vychádzajúc z podkladov spisového materiálu v otázke posúdenia dôvodnosti návrhu navrhovateľa dospel k správnym skutkovým záverom a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

Nad rámec správnych úvah okresného súdu, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že v prejednávanej veci, bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2012, č. k. 4NcC 329/2012-11, právoplatne a vykonateľne rozhodnuté o tom, že vo veci konajúca sudkyňa okresného súdu, nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tejto veci. Toto vykonateľné rozhodnutie v predmetnej veci, je v ďalších štádiách tohto konania pre súd právne záväzné, či už v zmysle § 170 ods. 1 (odvolací súd v spojení s § 211 ods. 2) O.s.p., ale aj v zmysle § 167 ods. 2 v spojení s § 159 ods. 2 O.s.p. Na základe uvedeného, je súd povinný v prejednávanej veci ďalej konať, na základe jeho povinnosti zabezpečiť spravodlivosť v zmysle § 1 ods. 1 O.s.p. aj napriek tomu, že navrhovateľ preukázateľne podal ústavnú sťažnosť, proti rozhodnutiu krajského súdu o nevyhlúčení konajúceho sudcu, z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci, nie sú doposiaľ dané zákonné podmienky na obligatórne prerušenie konania, podľa 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., keďže otázka, či je konajúci sudca vylúčený z dôvodov, uvádzaných navrhovateľom aj v ústavnej sťažnosti, bola v prejednanom prípade právoplatne vyriešená, postupom podľa § 14 a nasledujúcich O.s.p.. Preto prípadné prebiehajúce konanie o ústavnej sťažnosti, týkajúcej sa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2012, č. k. 4NcC 329/2012-11, nemôže byť podľa názoru odvolacieho súdu, bez existencie odkladu vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia, zákonným dôvodom na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Odvolací súd teda považoval za nedôvodné námietky navrhovateľa vznesené v odvolaní, poukazujúce na nepreskúmateľnosť uznesenia okresného súdu, na jeho závery týkajúce sa požiadaviek rozhodných pre posúdenie otázok, či je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodnutia vo veci, ako aj poukazovanie na rozhodnutia iných súdov týkajúce sa ďalších, skutkovo a právne obdobných vecí.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je vecne správne, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .